

To Babylon: Babylon og Rom

Del af Babelhefte.

En gjennomgang og et forsøk på å se
sammenhengene mellom Joh. Åp. kp.
17 - 18 og Esaias kp. 13 - 14
og Jeremias kp. 50 - 51.

Av Jørgen Høgetveit.

Forord til Babelheftet.

Det foreliggende lille heftet inneholder flere lengre artikler som prøver å streke opp hovedlinjene i verdensutviklingen i lys av Skriften.

En erkjenner fullt ut at man ikke skal kunne forutsi de mange hendelser som Bibelen forteller oss skal komme, og at Skriftordet er gitt oss slik at *"vi skal skjønne det når det skjer"*.

Vi er heller ikke i stand til å overkomme de utallige mange detaljer som dukker opp på verdensarenaen og som burde si en noe om hva som foregår i et dypere og videre perspektiv.

Derfor er det foreliggende hefte kun et forsøk på å lage noen tankeriss omkring hva man synes å øyne i den dagsaktuelle utvikling. Og når man har arbeidet med slike oversikter i lys av Guds Ord — vil en når hendelsene begynner å stige opp over historiens horisont kjenne dem igjen og trøstes ved dem. For da skjønner en at mens verdens barn med hele sitt kroppsspråk forteller at dette er riktig ille, så kan vi *"løfte våre hoder"* i frimodighet mot himmelen fordi vi vet at vår forløsning stunder til.

Koklebygda den 5.mai 2004
Jørgen Høgetveit

Side 11.

flommer inn over Babylon med kraftig vulkanisme på begge sider.

Det er ofte slik i Skriften at når mennesket reiser seg mot Gud - reiser Gud skaper-verket mot mennesket. (Skovgård Pettersen)

Babylon går altså under både med ild og vann. Uansett om vi ikke kan si nøyaktig hvordan det skjer så vil det skje - for Guds profeter har sagt at det skal skje. Men vi skal skjønne det fullt ut når det skjer og kunne fryde og glede oss over Guds dom over ondskapen.

Det skal bli fred og èn verden en dag, men av en helt annen karakter enn verdens babelske makt tenker seg.

Da skal lov utgå fra Jerusalem, og Fredsfyrsten - Jesus Kristus - dømme rettferdig mellom folkene, sier Esaias 2,1-5, Jeremias 3,17 og Mika 4,1-4.

Da blir det fred!

* * *

Kilder: Bibelen av 1930, "Revelation" av Tim Lahaye, Lampligther Book 1975, "Hvorfor gråter Maria", AKF/Krossen Media, "Lovgivning i Norge i nyere tid",

J. Høgetveit, Går den norske kirke mot Rom? og "Leuenbergkonkordien" begge av tidligere prost Stein Henriksen AKF/Krossen Media 1998. m.m.

Side 1.

Global sentralisering.

Over hele verden foregår det en kraftig sentralisering av **handelsmakt og styringsmakt** både innad i den enkelte nasjon og mellom nasjonene i de store regioner som nå dannes.

Verdensdelene utviser en *"tung historisk trend"* på dette området sier prof. J. Simonsen i Aft. 5.4.-04. Han nevner NAFA (North American Free Trade Agreement), MERCOSUR (De Sør-Amerikanske landene), ASEAN (Syd-Asiatiske nasjoner), AU (Afrikanske union). Mindre sammenslutninger er ECOWAS (Vest-Afrikanske stater), EAC (For de Øst-Afrikanske stater) og SADC (For Syd-Afrika) og ikke å **forglemme EU som er modellen for flere av dem**. Dette utvikler seg videre til store globale sammenslutninger som vi ser det i World Trade Organization (WTO), Verdensbanke, Internasjonale Pengefond m.fl.

Nasjonalt bygges nasjonalstatene grenser og funksjoner ned - samtidig som en rasjonaliserer og sentraliserer makten i den enkelte nasjonalstat.

I Norge har vi sett denne utviklingen gjennom de siste 10-20 år. Vi har fått omlegging av en rekke lover som bl.a. Konesjonsloven som lite verner nasjonale

Side 10.

Gomorra." Og så kommer det at *"Det skal aldri reise seg igjen,-"*

Jeremias sier i kp. 51, v. 42 at *"Havet er steget opp over Babel, det er skjult av dets brusende bølger"*.

Og profeten sier til sitt sendebud til Babel i v. 63-64: *"Og når du er ferdig med å lese opp denne bok, da skal du binde en sten til den og kaste den ut i Eufrat, og du skal si: "Således skal Babel synke og ikke komme opp igjen, for den ulykke jeg lar komme over det, og avmektig skal det ligge der."*

Det er helt i overensstemmelse med Joh. Åp. 18, v. 21: *"Og en veldig engel løftet en sten som en stor kvernsten og kastet den i havet og sa: Så skal Babylon, den store by, kastes ned med hast og ikke finnes mer."*

De naturgitte forhold ligger - så vidt jeg kan forstå - vel til rette for at dette skal skje. Området inn fra Persiabukta som Eufrat og Tigris slynger seg gjennom er delvis et lavtliggende sletteland med store oljerikdommer under - delvis uttappet. Slettelandet ligger sånn bortimot som en parallell til Dødehavsdalen og området her - spesielt i Iran er veldig jordskjelv- utsatt.

Man kan vel tenke seg naturkreftene settes i sving og landskapet synker inn og havet

Side 2.

og lokale interesser i forhold til
Industrikonsesjonsloven av 1917.

Et avgjørende veimerke var 1992 da vi fikk
"Ny kommunelov" hvor man i følge Torstein
Slungår (V) mangeårig medlem av
Kommunenes Sentralforbund, og Nittedal
Formannskap - stod ved et "**ideologisk
veiskille**".

Videre sa han: "*Forslaget til kommuneplan-
utvalget innebærer at kommunene kan avvikle
de politiske organer som skal følge
kommunens løpende virk-somhet. Resultatet
vil være en voldsom maktkonsentrasjon hos
administrasjonen og noen få heltids-politikere
fra de store partiene. Man forveksler retten til
lokalt selvstyre med retten til å oppheve det
lokale folkestyret*"! (Nat. 7.8.1991.)

Dette skjedde over hele landet med de **store
hovedorgan med gjennomgående
representasjon og rådmannsstrukturen** og
sterkt redusert rett til å uttale seg for den
enkelte tjenestemann. Deretter ble ledere og
mellomledere kurset i 6 dager med sterke
undertoner av at makten lå hos byråkratiet og
ikke de folkevalgte.

Konklusjonen ved evalueringen noen år senere
var "*nedslående*" for de folkevalgte.
(R.Q.Haarstad i Nat. 15.nov.1997.)

Side 9.

Rom vil bli ødelagt. Her i Irak er det gode
havner, er man sentral både til Europa, Asia og
oljerikdommene og vil kunne kontrollere
Midt-Østen og det som de fleste mener er
årsaken til det som truer verdensfreden: Israel
og palestinakonflikten.

Nå skal det ordnes med en verdensregjering,
handel og krigsmakt.

Glemt er det totalt at da FN ga Israel den lille
biten av Palestina som ble Israel - da sa jødene
ja takk, men den arabiske talsmann sa til FN at
den grenselinjen skulle bli preget av ild og
blod. Det løftet har de i alle fall holdt!

Men det er en de ikke regner med: GUD og
Hans Ord. Han vil ikke ha det slik, det fortalte
Han dem i forbindelse med Babels tårn, han
gjentok det i Ap.gj. 17 og nå skal det ringe for
ørene på verdensmaktene.

Det er begge Herrens profeter samstemte i og
Joh. Åp. 18.

Det vil bli sete for den onde bare en kort tid -
så skjer det: "*at den er lagt øde på en time*" (v.
19).

Maktene gråter i håpløshet - for dommen har
rammet denne store by, dette store maktsenter
som den rammet SODOMA og GOMORRA.

Esaias sier i kp. 13, v. 19: "*Og med Babel,
rikenes smykke, kaldeernes stolte pryde, skal
det gå som da Gud omstyrtet Sodoma og*

Side 3.

Slutten på utviklingen så langt er planer **for utradering av fylkene og en knallhard kommunesammenslåing** - som alt peker mot folkestyrets undergang og tilpassing til de store enheter av verdensformat.

Enkeltindividets enkelte menneskeretter nedfelt i Grunnloven undergraves steg for steg. (Konf. "Lovgivning i Norge i nyere tid." J.H. Krossen Media 1998)

Det passer som hånd i hanske for fremtiden i de store enheter **av FN og NATO-maktene - som går samme veien.**

Religiøs sentralisering.

Det samme skjer på det **religiøse område** med de store økumeniske bevegelser som organiseres gjennom bl.a. Verdens-kirkerådet, Lutherske Verdensforbund m.fl. I nasjonale sammenhenger ser vi det tydelig i Den norske kirkes læremessige tilpasning til Romerkirkens frelseslære, embedsforståelse (Joint Declaration, Poorvoerklæringen og Leuenbergkon-kordien), samt en økende besøksevirkosomhet mellom kirkene.

M.F.s flukt bort fra den "evangelisk-lutherske konfesjon" er en bit av samme stykke. **Og vi ser at det alt beveger seg mot en verdens sammenslutning og lokal-isering til et sted; noe vi skal komme nærmere inn på senere i lys av de nevnte**

Side 8.

Kyros invasjon i 541 f. Kr., til Xerxes i 478 f. Kr. var innom Babel og plyndret "*Tempel of Ble*", til Aleksander den store kom til byen i 331 f.Kr. og ble vel mottatt og gjorde den til en hovedstad.

Peter var der (1. Pet. 5,13) på et besøk hos diasporajødene ca. år 60 e.Kr.

I det femte århundre skriver historikeren Theodoret om dem og så sent som 1898 omtales området.

Så i sannhet det er ennå ikke skjedd det Esaias sier i kp. 13,20 : "*Det skal aldri mer reise seg igjen, og ingen skal bo der fra slekt til slekt -*". Jeremias sier det samme i Jer. 51,26, og det må bety at den siste store dommen over dette området gjenstår. Det ser vi av både Esaias, Jeremias og J.Åp. k.18.

Det synes da som om det er blitt et senter for en kort stund for en-verdens makten av religion, regjering- og banksystemer. Det synes som det skal være samlokalisert til dette sted: Babylon.

Nå er tomte ryddet i New York og WTO kommer knapt til å reises der mer. Mangt tyder på at FN er på vei ut fra New York og det er få sentrale steder som er store nok for en gjenoppbygging. Det må være et stort, sentralt og velegnet sted for å styre verden på alle måter.

Side 4.

bibelsteder.

Pavekirken vil som tidligere suge opp i seg det meste av religiøst rot og religioner av mysterisk karakter.

Kriser øker farten mot Babylon

Så kommer vi fram til et nytt veiskille, nettopp inn i hjertet av denne sentrale maktoppbyggingen - og det er **9.11. 2001 Twin Towers da WTO-bygningen** raser sammen og verdens eneste stormakt går til stormangrep først på Afganistan og deretter det urgamle verdenssenter i Babylon, kaldeernes rike innerst i Persiabukta, Irak hvor - underlig nok - Saddam Hussein hadde **gjenreist det gamle Babylon med pomp og prakt.**

Flere avisklipp forteller i ord og bilder om hvordan Babylon er gjenreist. Verdens hovedtrafikkåre for olje og energiforsyningene til store deler av verden ligger der.

Det var et vel planlagt og beregnet skudd mot verdens globalisering av makten - og utløste det nevnte stormangrep.

I tillegg utløste det en omlegging av rettstenkningen for å sikre verdens frie nasjoner.

Førsteadvokat Lasse Qvigstad skrev da i Aft. 3.jan.-02: "*Ved rettsstatens grense*", og

Side 7.

gråter Maria" AKF/Krossen Media.

Men dette er ikke hovedsaken i denne omgang. Vi vender oss til den handelspolitiske verden som kommer i kp. 18.

At det her dreier seg om **en annen** og senere dom forstår vi av at teksten sier "*en annen engel*" og at dommen kommer - ikke bare med ild og av kongene - men her er det dom ved **ild og storflom** - oversvømmelse - og handelsmennene står langt borte av redsel for det som skjer. Det betyr altså at det **religiøse system ødelegges i kp. 17 - handels- og regjeringssystemet i kp. 18.** som var styrt av uhyggelig "*onde ånder*" v. 2, og trolldomsakt.(v. 23).

Hvor kommer verdensbyen/senter?

Så kommer spørsmålet: Hvor er byen Babylon?

Er det den gamle byen Babylon så må den være gjenoppbygget - og det er den. Leser man Esaias kp. 13-14 og Jeremias kp. 50-51 ser det i første omgang ut til at det gamle Babylon skulle være utslettet.

Leser man nøyerer ser man at dommen hos disse profeter er en absolutt og aldeles utslettelse, men det har ikke fullkomment skjedd til denne dag. (Jer. 51,26) Historien forteller oss at den har eksistert hele tiden fra

Side 5.

fortsatte i ingressen: "*Det er trolig uunngåelig at rettsstaten må lide i denne saken.*"

Irakinvasjon begynner nå å bli plagsom for de forente maktene som står i Irak, og de vender seg mer og mer til Europa og FN og NATO for å få dem med til å bære byrdene og ta ansvar. Men det skjer ikke uten en pris!

Og prisen vil gå etter Bibelens gamle skisse - sirkelende rundt Israel som de fleste mener er hovedgrunnen til at verdensterrorismen har vokst fram og fått utvikle seg.

Det er en religiøs- og ressurskrise som skal **løses med handel og makt.**

Gud prøver nasjonene mot Israel og Jerusalem!

Freden skal fremskaffes etter modell av EU sier Jagland (form. i utenrikskomiteen).

Man skal binde nasjonene sammen med økonomi og handel. Tett nok bundet sammen vil det umuliggjøre krig og ødeleggelse sier han. Det har jo virket i Europa tror de.

Så trekkes maktene mot Midt-Østen, Israel og Babylon. I et langvarig kompromissjag legger man sten på sten til krigsmakt, handels- og styringsmakt og religiøs- makt (Paven skyves dog til siden i EU-konventet) - helt utenfor folkestyringen - er på plass i Irak og Midt-Østen for øvrig.

Side 6.

Ved slike store grunnleggende og historiske kursendringer i jordens og nasjonenes liv, er det man begynner å studere profetiene for disse områdene igjen.

Gud som er fra evighet til evighet - og for hvem tid ikke eksisterer - har åpenbart det vi trenger å vite slik at vi kan "*kjenne det igjen når det skjer.*" Men da må vi kjenne den politiske virkelighet og hva Ordet sier om saken.

Guds oversikt og allmakt.

Vi begynner i Joh.Åp. kp. 17 og 18 som omtaler en viktig domsperiode i verdenshistorien hvor verdens religiøse makt, handels- og regjeringsmakt ødelegges av Gud.

I kp. 17 kommer en engel med en av de syv vredesskåler og utfører dommen over den store skjøge. Hun som kalles: "*Babylon, den store, mor til skjøgene og til stygghetene på jorden.*"

Hun er tydeligvis i en allianse med de dyriske makter, men maktene hater henne og til slutt brennes hun **"opp med ild."**(v. 16)

At den katolske kirke - som nå samler i seg de store deler av kirkene i verden - er av den beskaffenhet som her skildres, det kan godt dokumenteres. Se bl.a. heftet "*Hvorfor*